

Dä Keoh krülle dänn Staiat upp!

von

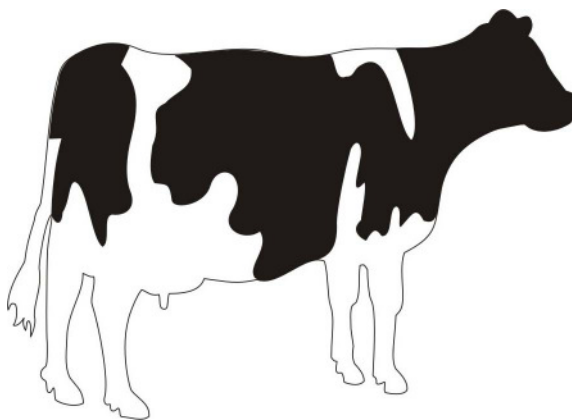
Heinrich Ottensmeier

Muine loäbn Noahbas un Frünne!

Hä Ji äok oall Koegge hoön moßt ? – Woateo Koögge hoön ? Doa gifft doach ginäog Tackeldtoht oadda Bäoga « elektrische Weidezäune. » Doa briuket doach vandahge nöämt maia Koögge hoön - Un watt well datt dänn, Koögge hoön? Dä waiat ubbn Droäsken odda ubbn jungen Kloban jaget un dänn könntßä sick dicke un ßatt frehdn ! – Noa, eck hääbe oasse Kind fahken neog Koögge hoön moßt ! Giwisse, doa hä wui Spoaß un Tuitvodruif buigge hatt. Oabba datt Koöggehoön hätt us äok'n männige dracht Schlege inbroacht. Wänn iuse oadda Noahbas Runkel odda Stäckroöbn teo doanna an uisn Droösken plant woään. Un BäonVoäh briuket joa oallhand kain'n Vostand un poasket oänfach in Noahbas Roggen oadda Woädn harümme, un datt äok just, wänn wuit mett iusa Doameluigge ßäo uilig hedden. Oabba datt woch us oalle inne Scheoh schobn. Joa, wui Keohhoädas hätt dä geon Noahbaskopp fahken ubbe Präobe stellt.

Näo laiga oabba wasset vo dä Kinna van dä lüttken Lui, dä man oäne oadda twoä Koögge hädden. Dä mössen ühr Koögge in'n Stricke hoön. Dä können kain'n gräodn Droäsken lingen loadn, dä mössent van dä Gräßwege un Schandfoas ßöoken. Oene Keoh kamm fua hänn, dä annan achtahea. Hadde man näo dä föddast'n Keoh in'n Äoge, dänn packe dä annan oabbe dä Gränze. Kaik man noah achta, dänn draigge Bick Bläome fua ümme un knodde in'n Korn harümme. Oabba, wi geßächt, dä Hoädas krihgen dä Schuld!

Szäo was datt
Jungens un
Hellwege. Szä
wi Kopp un Ähß.
woään ßä
Schandfoa. Dä
gresen un dä
äok näo laian.
oalle fahken watt
Un Noahbas Koal
mett Buin'n
mett Buin'n Runkel un Stäckroäbn.

äok bui Tuigges
Koöggen in'n
hoään teohäope
Joadn Noammdag
teohäope ubba
Koögge solln
Jungens hoön un
Bleoß ßä hädden
annas in'n Koppe.
was düht oägen
Kloaban un Koan,

Oänes geon Dahges kamm Koal uilig dänn Wäch dahl ubbn Hoaff. Datt buidüdde vo Tuigges Jungens 'n hoädn Häafst. – „Diu, Dolf, wänn diu upp Duin'n fo twoä Koögge nich gineog häß, dänn mosse oäne affschaffen!“ - Datt was duitlich genog! Datt teog an'n Pihk! Datt fradde dän äoln Tuigges! Bui oalla geon Noahbaskopp! Un äok oasse hoä Buine Keohhoädas oannick anwäamt hadde, was dä Frätt näo nich harunnaschlohken.

Bui Noahbas Koal was datt annas. Hoä hadde kaine Koehhoädas. Hoä pöähle Buine Blesse upp Buin'n lüttken Droösken an. Un täo oalla Voßicht woch dä Keoh äok neo knoäbailt. Oabba wat't Malöa Buin Ball, Blesse hadde oänes geon Dahges dä WuindBuit krihgen un briuse aff. Man Bäoch oannick, dat Bick dä Keoh oabba datt Bältn Glücke froögge. Szä krülle dän Staiat ubbn Nacken - Backenaigge just in Tuigges Haban, dän Bä gistan Baigget hedden, just in dän ganzen Stücke dahl! Nai, Bä spang oannick vo Froöde! Un watt fo Keohlöacke blihbn truigge, oasse Bick dä Stoff un Doamp wia'n bihdn votogen hadde.

Tuigges Vah stoand achta Buin'n Backse un schuia Bick mett Gnoäsen un Schmuistan dä Hanne. „Minske!“ roäp suin Freosminske, datt doa upp teo läobn kamm, „Minske niu hälp doach, datt dä Keoh doa iut iusn Haban kümmt!“ – „Nai, Minna, bluif jaa huia. Dä Keoh kümmt moe just rächt! Kuik anna Lui Koögge deot doch äok moall Schaadn!“ – Un Minna hadde vostäohn. – Noahbas Koal woll dä Löcka wia teohaken, oabba Dolf hoäln trügge, Dä Löacka blihbn Bidden! Oabba Koal eß dän ganzen Szomma nich wia oaba dä Schandfoa goahn, Bäo äagan ühn dä Löacka! Tuigges Keohhoädas oabba heddn'n bihdn Unnalucht krihgen.

Jiu Hinnack van'n Brinke